

A Rotary étkezési támogatása

Mint arról már a múlt héten beszámoltunk, a Szeged Rotary Club 300 ezer forinttal támogatja a tartósan nehéz körülmények között élő gyermekek iskolai étkeztetését. Akkor két variációt említettünk: vagy 30 gyermek teljes étkeztetését, vagy 300 gyermek részleges étkeztetésének megoldására elegendő a pénz. A múlt hét csütörtökén dr. Tekulics Péter programjavaslatát fogadták el az RC tagjai: mivel maga a klub nem tudja pontosan felmérni, hogy valóban kik a rászoruló, ezért a legoptimálisabb megoldás szerint minden, azaz 37 általános iskolába levelet küldtek az igazgatóknak. Ebben többek között az áll, hogy az igazgató legjobb belátása szerint ez év november 1-től a jövő év július 30-ig, összesen 169 étkezési napon, napi 44 forintot (nyersanyagnormát) az alábbi négy pont valamelyikét választva ítélje oda a rászoruló(k)nak:

1. Egy gyermek térítésmentessége.
2. Két – háromgyermekes családba tartozó – gyermek teljes térítésmentessége.
3. Két gyermek 50 százalékos támogatása.
4. Négy – háromgyermekes családba tartozó – gyermek 50 százalékos támogatása.

Az igazgatóknak október 20-ig kell a kijelölt gyermekek nevét eljuttatni a Szeged Rotary Club címére. A étkezési támogatást a GAMESZ számlájára, névreszólóan küldik.

Zenei események

Újra indul a Collegium Musicum: megalakult a Pompeji című folyóirat „zenei tagozata”. Mindkét állítás igaz, s mindkettő ugyanarról a művészeti kezdeményezésről szól: a JATE Kulturális Titkársága, a Pompeji szerkesztősége és a Ferences Rend fogott össze, hogy koncertsorozatot rendezzenek az alsóvárosi ferences templomban. A folyóirat szerkesztőit kezdettől a kultúra egységének koncepciója vezérelte, törekvéseik egyre markánsabban látszanak is az újabb és újabb számokban, most pedig a folyóiraton kívüli terepen is megjelenni. Azzal, hogy részt vállalnak a fiatal lapszerkesztők a város zenei életének szervezésében, meghozza az egyetemi polgárságra, mint kulturális bázisra támaszkodva – hagyományt újítanak meg. A hajdani Collegium Artium (melynek egyik szekciója volt a Collegium Musicum) nem volt más, mint az egyetemi hallgatók művészeti kollégiuma, ez a megnevezés pedig mindannyiunkban főlidéz a szegedi egyetemisták még korábbi, progresszív szellemiségű csoportosulását és annak tevékenységét... Most, a ferences atyák értő és önzetlen támogatásával, egyelőre

organahangversenyeken éledhetnek a hagyományok. Október 10-én, 17-én és 24-én, csütörtökönként, este 7 órakor, a Mátyás téri templomban ingyenes organakoncertekre várják a közönséget.

Az első alkalommal Csanádi László organaművész egyházzenei, valamint Kodály- és Liszt-műveket mutat be, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola vegyeskarának közreműködésével (vezényel Kreuter Vilmosné).

Hangverseny színhelye lesz a Szegedi Zsinagóga is, mégpedig a Probitas Alapítvány szervezésében. A jótékonyági hangverseny időpontja 1991 október 13 délelőtt fél-tizenegy. Az alapítvány a bevételt elektromos rokkantkocsik, gyógyászati segédeszközök vásárlására és adományozására fordítja. A műsorban Sztaravinszkij, Prokofjev és Csajkovszkij művei hangzanak el. Rudolf Nurejev (SZU) karmester dirigálásával és honi Failoni kamarazenei közreműködésével. A műsort Tuza Béla vezeti, az esemény védnöke Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság Elnöke.

Új erő

Új erővel ketyeg a Pokolgép.

Hosszú várakozás után megjelent az új lemez, s ez már nem a Hungarotonnál. Új kiadóhoz vándoroltak a fiúk, ahol nyugodtan készíthették, 8 hónapig – nagy idő – de jó munkához idő kell. Akik már hallották az eddigi Gép-lemezeket, azt állítják, hogy az Adj új erőt a legjobb. Más mint az eddigiék, kőkemény Pokolgép-muzsika. A nóták zenéjét Kukovecz Gábor írta, míg a szövegeket – kettő kivételével – Péter László. A végső forma fokozatosan, hosszúságos csiszolás után alakult ki.

S ahogy illik, lemezbemutató koncertturnéra indultak az anyaggal. Az együttes mindig sokat adott a látványra, s most sincs másképpen. Egy kicsit színház is amit csinálnak, díszletekkel és show-elemekkel. Szegeden ma este 7 órakor lépnek fel a Vasutas Művelődési Házban, az előzenekar a Stressz.

A zenekarral és a lemezzel azonban már hamarabb is találkozhatnak a szegediek, hiszen 16 órakor a Rockman hanglez-boltban dedikálnak. No de kik is alkotják a Pokolgép legénységét. A nyár elején pár hónapi zenélés után Kun Péter az Eddába távozott. Az ő helyére egy kiváló és nagyon tehetséges fiatal gitáros került, Jung Norbert – bár ő csak vendégzenészként egészíti ki a zenekart. S akkor következzen a törzsgárda: Rudán Joe – ének, Kukovecz Gábor – gitár, Pazdera György – basszusgitár és Tarca László – dob.

T.V.

Párhuzamos

NYILAS PÉTER

A kódarab egy kis madárberkenyefa közelében feküdt, nyirkos helyen, örökös homályban. Még a reggeli nap sem süttötte soha, mert árnyékat vetett rá egy ötszáz éves tiszafa, amely felfelé törő, önmagukban is apró fákat formázó ágaival hatalmasan magasodott föléje. A kő nem is tudta, mit jelent a hajnali vörösből olvadt aranyszínűre változó sugarak simogatása, amelyben csak azért bujkál még az éjszaka utolsó óráit előntő borzongás maradéka, hogy a fények elpárologtassák, mintha a halált tagadná meg ezzel.

A napkelte előtti hűvös átjárta a fák leveleit, beszívargott a kérgük alá, hogy majd öregkorukban emlékeztesse őket fiataláguk hetykeségére, amikor oly keveset törődtek még az első, szürke októberi napkezdettel is, amely észrevétlenül fordult ki a reménytelen éjszakából, és már nem hozta meg a várva várt föllelegzést. A kő szabálytalanul metszett formáin vékonyan csordogáló erekbe gyűlt a lombból ráhulló harmat, és egész testére apró, hideg pontokból szőtt párafátyol tapadt, amelyen olykor ezüstös nyomot hagyott egy arra tévedő csiga.

A kő úgy gondolta, mindez nem is lehet másképp. Hallotta ugyan, amint a halványlila szirmú tövises iglicék, amelyek különös szerencsésükkel fogva egy napsütötte fűfolton növekedtek, egymás között suttognak (csak így tudtak beszélni, de nem bántódtak emiatt, mert úgy tartották, ez a társalgási mód még inkább előkelővé teszi őket a sok árnyékban senyedő, közönséges növény között). Szavaikból csak annyit lehetett érteni, hogy a fényugárról beszélgetnek, és szeretetteljesen összesimuló szíromfejüket úgy hajtották meg ilyenkor, mintha valamilyen istenség nevét ejtenék ki közben.

Az esők azonban átütötték a lombsátor védőburkát, és fájdalmasan kopogtak a kő hátán, legömbölyítve a töredezett éleket, észrevétlenül földbe mosva a porszemnél is kisebb szemcséket. Egyszer az égen feketékék és sápadtszürke felhők kavargtak, szél kapott a magas fák csúcsába, az esőhullámok korbácsütésként érték a víztől mérgezőld színűre változó, egyetlen testként

szendvedő és ellenálló erdőt. Csak egy villám csapott le. A királyként uralkodó tiszafába vágott, a nedves ágak szisszenő lángot vetettek, s a hirtelen kialudt tűz nyomán ék alakú, feketére égett szélű hasíték tátongott.

A következő délelőttön a májusi napkorong földre bocsátott, puha fonalait rábukkantak a kőre, és megérintették a fázósan összehúzódó testet. A kő belsejét behálózó, pókhálónál is finomabb repedéseken furcsa hullámok futottak végig. Egyszerre emlékezni kezdett az önálló kő-léte előtti időre, amikor (talán évezredekkel korábban) még része volt valami nagy és mindent betöltő, mozdíthatatlan egésznek, és testét átjárta a mélyből fölsugárzó, eleven, éltető meleg...

Később, jóval a váratlan esemény után a madárberkenye frissen piros almácskái úgy adták egymásnak tovább a történetet, hogy a napsugár megpróbálta teljesen átmelegíteni a követ, és még meg is szőlította közben. A szabad és határtalan levegőgről beszélt, a könnyű lebegésről, amellyel könnyedén szökkenhet át erdők és folyók felett, föl a fehér sziklacsúcsokig, amelyek feltehetőleg a kódarab távoli rokonai. És hívta, repüljön vele.

A kő azonban csak hallgatott azon egyszerű okból, hogy nem szokott a beszédhez. Hónapok teltek el, mire homályosan és tagolatlanul megmozdultak benne az első szavak, ám akkorra a tiszafa villámvágta hasadékát már benőték az új hajtások, és a fényugár nem talált el hozzá többé.

Így hát a kódarab sohasem tudta meg, képes lett volna-e egyáltalán a repülésre. Nem mintha komolyan hitte volna, de azért maradt benne valamiféle zavaró, örökös bizonytalanság: hátha mégis...? A piros almácskák szerint néha felhangosan eltioprengett magában erről. Persze az sem kizárt, hogy mindez mese csupán, és csak a madárberkenye találta ki a szomszédos fekete fenyő szórakoztatására.

Veteránok békekaravánja

Az elmúlt hét végén testvérvárosunk, Szabadka és városkörnyéki pihenőhelye, Palics öreg autók zajától volt hangos: a regionális park munkaszervezete (Dragan Milykovic igazgatóval az élén) Palics-Ludas meglétének 150-ik, s Szabadka a város fennállásának 600-ik évfordulója alkalmából közösen rendezett autós bemutatót, ügyességi, valamint szépségversenyt. A veterán járművekkel – hangsúlyozta a szabadkai város háza előtt mondott köszöntőjében Kasza József polgármester – békevágyukat szeretnék demonstrálni, s e törekvésüket fejezi ki az is, hogy magyar barátaikkal együtt vesznek részt a vajdasági autósok a háborús körülmények között különösen hangsúlyos békemenetben.

A karavánba 1941 és 1960 között gyártott, már használaton kívüli harci eszközökkel éppúgy beálltak, mint a századelőn gyártott autósodákkal – köztük a bordányi Kisapáti-fivérek szépségdíjas, 1912-ből való Opeljével, vagy 1918-as Laurint-jával. A rendezvényen, amelyen a magyar autósokat az autókлуб Csongrád megyei szervezetének küldöttsége képviselte, bemutatták a résztvevőknek az E75-ös autópálya-építkezést is. Palics és az országhatár között már a földmunkáknak lehettek szemlélői az évfordulós ünnepség vendégei.

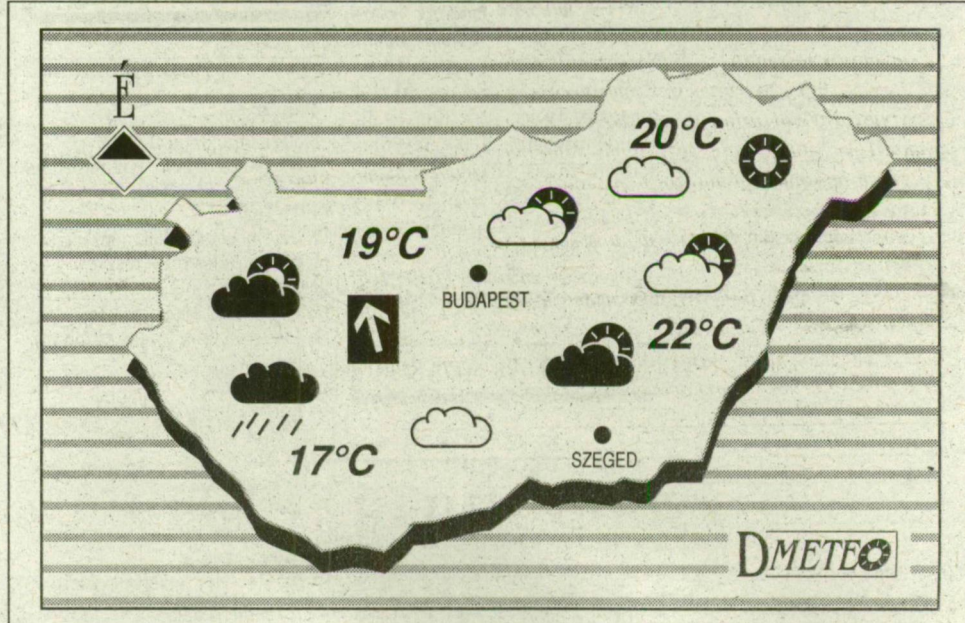
Szofi Bt.

- számítógépezés
- szövegszerkesztés
- programozás, adatbáziskezelés
- oktatása
- érettségi, felvételi előkészítő matematikából
- Munkanélkülieknek, gyes-en lévőeknek jelentős kedvezmények.
- Az oktatást doktori illetve kandidátusi fokozattal rendelkező matematikusok, egyetemi oktatók végzik. SZOFI Bt. Szeged, Debreceni u. 24B. Telefon: (62) 26-642.

(x)

VÁRHATÓ IDŐJÁRÁS

Főként délen és nyugaton növekszik meg a Reggel helyenként köd várható, a hőmérséklet felhőzet, számottevő eső nem lesz. Több órás hajnalban 6, 11, kora délután pedig 17 és 22 fok napsütésre északon és keleten kell számítani, között alakul.

TAKÁCS VIKTOR

Diákok hétvégéje Szegeden

„Az iskola demokráciája a demokrácia iskolája!” – volt a jelmondata a hétvégi diáktábornak, melyet a Szegedi Diákok és Pedagógusok Szövetsége szervezett a megyében a diákönkormányzatok számára.

S hogy az érintettek mennyire komolyan vették a felhívást: 130 diák jött 26 középfokú oktatási intézményből. Érkeztek pedagógusok, sőt iskolai vezetőségi tagok is. Pénteken délután kezdődött a program, Sütőri László megnyitja után dr. Puskás Albertné, a Közművelődési és Köznevelési Iroda vezetője tartott előadást Szeged köznevelési helyzetéről. Riasztó adatokkal kezdte a mondanivalóját, majd leszögezte, hogy ők csak a törvényesség őrei, tehát az iskolák a törvény keretein belül önállóak. Örök témaként szerepelt a kevesebb támogatás: például már a tanulmányi versenyekért is pénzt kell szedni az iskolákban – ez egyébként a pedagógusok felháborodását is kiváltotta. A rövid előadás után konzultáció következett, aminek végén szót kért az egyik olyan általános iskola igazgatója, mely iskolában az elsők között alakult meg a diákönkormányzat 1988-ban. Mint mondtotta, nekik legtöbb gondot a pénzügyi helyzet tisztázása okozza, mivel a diákönkormányzat nem jogi személy – így pénze se lehet. Valóságos dzsungelháború a jogszabályok erdejében, s az ő szavaival, a három év ellenére „nemhogy gyerekcipőben járna, de még csak mezítláb toporog a diákönkormányzat”.

A szombat délelőtti előadás szervesen kapcsolódott az előző estihez: Szalay István, a JGYTF főigazgatója beszélt az iskola szerepéről a mai társadalomban, és a diák szerepéről az iskolában. Szemléltetésként az Iskola-Társadalom-Diák háromszöget állandó körforgásban lévőnek változó fel, melyet állandó impulzusok hajtanak. Nálunk ez a lendület fogyott el, nem forog a kerék, s lassan kezd átalakulni ördögi körré, miközben a pólusok egymásra mutogatnak. Végül az iskola pólusán belül maradvá tette fel kérdéseit, illetve elemezte az új iskolatípusok előnyeit. Mint mondtotta, a 8+4-es modell válságba jutott, de két éve működik már kísérleti jelleggel a 4+8-as, illetve idén megkezdődött a 6+6 rendszerű tanítás is. Ezek előnye többek között, hogy kiküszöbölik a régi rendszerben meglévő bizonyos anyagrézek kétszer-háromszor tanulását, s ehelyett a nyelvtanulásra összpontosíthatnak.

S végül beszélt a finanszírozási lehetőségekről, a szűkös állami támogatásról, a szegény önkormányzat-

tokról, s az egyre nagyobb anyagi terhet vállaló szülőkről. Szólt arról, hogy ugyan az iskolák pénzbe kerülnek a városnak, de azért a népes diáksereg pénzt is hoz a város konyhájára – ugyanis a diákember ugyebár eszik, iszik, él, egyszóval pénzt költ – s megemlítette a fejlett angolai városok (Cambridge, Oxford) példáját, hogy érdemes az oktatásba befektetni.

Az előadás után kezdődött a Hétvégi Diák Banzáj, a hagyományos tanévnitő sportvetélkedő, melyen az iskolák csapatai mérhették össze erejüket. A színes palettán akadtak sorváltók, fiú- és lányfoci, zsinór-labda, „vegyes döngölő” és úgynevezett sportzöld-ségek.

A verseny után a délután szekcióülésekkel folytatódott. Itt a résztvevők a diákönkormányzatok döntési, egyetértési, véleményezési és javaslattevő jogairól kaptak felvilágosítást.

A napot Nostalgia Bulival zárták. Hevesi Imre, fivére Tamás és barátai három és fél órán keresztül ottanták az LGT-számokat.

Vasárnap délelőtt, a tábor utolsó napján az országos diákszerveződések mutakoztak be. Először Magyar Miklós, a Magyar Középiszólások Köre (MAKK), az egyik legfrissebb országos diákszervezet képviselője tájékoztatta a középiszólásokat. A MAKK – mint neve is mutatja – nem szövetség, tehát nem felülről szervezett és politikailag teljesen független. Célja az információ eljuttatása tagcsoportjaihoz, illetve a segítségnyújtás az országos pályázatoknál.

Ezután Jásper András lépett a színpadra, az Országos Diák Unió képviselőjében, melynek elsődleges célja a diákérdekvédelem. Fontos fegyvertény többek között, hogy megalapították az Országos Diákforumot (1990, Szeged) a Diákérdekek és Diákjogok Országos Szövívője intézményt, mely a kapcsolatot jelenti a diákság és a kormányzat között.

Ezzel a tájékoztatóval ért véget a háromnapos Diáktábor az Újszegedi Ifjúsági Központban, de csak itt, ugyanis a Szegedi irodájában az információszolgálat folyamatosan várja az érdeklődő diákokat és ahogy a résztvevőktől hallottam, kezdik a középiszólások a „Ne szólj szám, nem fáj fejem” törvényét elfelejteni. Végre mernek saját érdekükben is megszólalni.